

Prefață

Infirmitatea motorie cerebrală, această tulburare a mișcării și posturii însoțită adesea de o deficiență intelectuală moderată s-a aflat întotdeauna în atenția specialiștilor în încercarea de a stabili un diagnostic corect cât mai rapid și a unei strategii terapeutice în măsură să confere subiecților o viață cât mai apropiată de normal.

Se cunoaște că terapiile uzuale sunt ineficiente în acest moment. Subiecții pot progresa în controlul postural și în menținerea echilibrului exclusiv prin intervenții kinetoterapeutice.

Lucrarea de față evidențiază tocmai rolul kinetoterapiei în recuperarea copiilor cu infirmitate motorie cerebrală. Experiența D-nei prof. dr. kinetoterapeut Elena Căciulan, a cărei carieră profesională este emblematic legată de asistența kinetică de specialitate și contribuțiile mai tinerei colaboratoare kinetoterapeut dr. Nicoleta Daniela Stanca aduc în prim planul cititorului noutăți care se constituie în repere pentru specialiștii domeniului.

Astfel, tehnicile de decontracturare ale adductorilor și ischiogambierilor reprezintă alternative viabile ale intervențiilor chirurgicale, în timp ce decontracturările practicate sistematic la nivelul membrelor superioare conferă micuților pacienți manualitatea apropiată de normal. Tehnica hrănirii și a masajului facial la copiii cu IMC se alătură intervențiilor terapeutice de pionierat găzduite în paginile acestei lucrări. Miile de ore petrecute în sala de kinetoterapie, confruntarea cu dificultățile întâmpinate de pacienți le-au determinat să găsească soluții de limitare a infirmității și prin confecționarea unor ajutoare tehnice cum ar fi verticalizatorul, trotte-lapin-ul, ortezele.

Subliniez că aspectele de natură teoretică privind fundamentarea științifică și evaluarea sunt bine realizate și conferă lucrării echilibrul necesar aprofundării unei patologii a cărei recuperare cere răbdare, perseverență și cunoștințe temeinice pe care autorii le dovedesc cu prisosință.

Apreciez de asemenea accentul asupra muncii în echipă interdisciplinară, în parteneriat cu părinții, primii educatori ai copilului. Numai aceasta este în măsură să asigure pacienților autonomia maximă, care reprezintă obiectivul major al intervenției kinetoterapeutice.

O prefață poate recomanda cartea sau pe autorii ei. În situația de față îmi permit să le recomand în egală măsură pe amândouă.

În încheiere, felicit autorii și îmi exprim speranța că această lucrare va deschide drumul către noi apariții editoriale așteptate cu interes de studenți, masteranzi, doctoranzi și specialiști ai domeniului.

3 mai 2011

Prof. Univ. Dr. Mariana Cordun